

EGYETÉRTÉS

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELDE-UTCA 8. Telefon száma 51-66. HIRDESEKÉRT ÉS NYILVÁNTÁRBA VALÓ KÖZLEMÉNYEK FELVÉTELE KIADÓHIVATAL.

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELDE-UTCA 8. Telefon száma 55-88. KÉRŐKÉREK NEM KÜLDÜNK VISSZA. CSAK BÉRMENTES LEVELEKET FOGADUNK EL.

Mai számunk főbb közleményei:
Ki felelős? (Vezércikk).
Román miniszter az erdélyi románok ellen.
A Hentzi-ügy.
A Dreyfus-pár. (A titkos dossier tartalma.)

Ki felelős?
(I. L.) Napról-napra vérlázítóbb részletek kerülnek nyilvánosságra a Hentzi-apotheosis felől. Tisztelettel tenni a zsoldos generális emlékének, ime beidéztek a tartalékos honvéd-tiszteket is. Kötelességük lesz augusztus 12-én teljes díszben kivonulni, s a magyar társadalmat is képviselni annak az embernek a felmagasztalásán, a ki előbb árulója, azután gyilkos elcseszése volt a magyar nemzet legszentebb harcának, melyben a tételes törvényt s a természet jogát védelmezte a fellázadt zsoldosság ellen. Alávaló, kegyetlen gondolat!

Hat még ezt is eltűrjük, némán, meghunyászkodva, mint a moslékos eb, melyet ha megmúgdálnak, farkasóválvá kuprodik össze a sarokba? Van-e erről tudomása Széll Kálmán miniszterelnök urnak, a ki még ez év április havában paktumos sugdosásai közben — mint biztos értesülésként alapján állíthatjuk — azt is ígérte, hogy a Hentzi-éleket áthelyezése teljes csöndben minden feltétel nélkül fog megtörténi? Mert azzal ugyan nem váltotta be a szavát, hogy a paktumos sajtónak a vérforraló botrány agyonhallgatását szuggérálta. Ezzel a stratég-taktikával a tényeket eltitelteti, de még csak egyhítheti sem lehet. A pofon azért ott ég az arcunkon és tudomás veszt róla az egész világ. És ott fogunk állani Európa nemzeti előtt, mint egy megbeszenített, hitvány nép, melyet saját hazájában, saját fővárosában büntetlenül gyalázhathatnak meg azok, a kiknek ő ad méltóságot, díszet, hatalmat és fizetést.

Van-e tudomása hát ezekről a dolgokról Széll Kálmán miniszterelnök urnak? A Hentzi megdicsőítése az állami organizmus hivatalos alkotó elemei által tervezetik, tehát-e azt a miniszterelnök tudta és hozzájárulása nélkül? Mi ezen megdicsőítés a nemzet színe elé, és határozott feleletet követelünk. Egy miniszterelnök utóvégre is nem érletlen tacsó, a ki, ha valami csinált, elbukik az istállóba; hanem férfinak kell lennie, a ki hely áll a szaváért s tette következményeire a felelősséget önrészesen elvállalja. Ne lapuljon meg hát a miniszterelnök ur Rátóton akkor, mikor kötelessége a nemzetnek a helyzetéről tiszta képet adnia. Mutassa magát, és beszéljen, vagy legalább írasson.

Budapest, aug. 9.
A néppárt bomlása. Az országgyűlési néppártban már régóta észlelhető bizonyos forrongás, de legutóbb a határozott bomlás tünete mutatkozott ott. Elképzelhető a néppártból történt kitérés, érdekesnek tartjuk felemlíteni a néppárt egykori híres beltagjának, Lepényi páternek legújabb akcióit. Lepényi a néppártból már régebben kitért. Lapja után azonban a néppárti választások az érdekezést még jobban fenntartotta, mint a központi pártvezetőség. Mint-hogy Lepényi a párt eddigi taktikájával nincs melegevéde, néhány barátjával most a központi párttól függetlenül külön akcióit szándékozik indítani. 29 pontban állította össze Lepényi a néppárt programját, a pártban azonban különösen kitalálásoknak annak elfogadásán a magában az országgyűlési néppártban a Kel. Ert. szerint Rakocskó István és Mócsy Antal rokonszenveznek az új programmal s hajlandóknak mutatkoznak Lepényi akcióit támogatni még azon az érőn is, ha az országgyűlési néppártból ki kellene lépniök.

A szász belügyminiszter és a magyar helységnevek. A Pol. Corr.-nak a szász belügyminiszter rendeletéről szóló jelentésére vonatkozólag a következőket írják Budapestről: Egyelőre tartózkodunk minden bírálatról, mert alig lehetjük, hogy a rendelet tényleg kiadott. Mindazáltal már most is meg kell jegyeznünk, hogy mivel a feladatok nem az a célja, hogy a posta utján ténnyesen a magyar törvényhozás valamely intézkedése ellen, hanem az, hogy a posta mellől gyorsabban szállítsa küldeményét, a törvényes helységnevek figyelembevétele gyakorlati szempontból is tanácsos, mert a magyar postagazdálkodás közege nem kötelesek ismerni a nem magyar helységneveket, tehát az ebből eredő késéseket és szállítási hibákat nem felelősek.

A horvát pénzügyi egyezmény. Némely lap azon közleményre illetőleg, mely szerint a miniszterelnök és a horvát bán között véleményeltérések merültek volna fel a magyar-horvát pénzügyi egyezményre vonatkozólag, illetékes helyről nyert értesítés alapján közölhetjük, hogy ilyen véleményeltérések a miniszterelnöknek tudomása nincs és pedig annál kevésbé, mert a magyar-horvát pénzügyi egyezményre vonatkozó tárgyalások még meg sem kezdettek.

Román miniszter az erdélyi románok ellen.
Ismeretes dolog, hogy a román képviselő kamarában az erdélyi román kérdést évtizedeken át Fleca Nikulae, román földmívelésügyi miniszter feszegette. Most azonban, hogy Fleca miniszter lett, nem akar többé hallani sem az erdélyi román kérdérről, mert szerinte „ez az ügy kellenem” a kabinetre nézve. Ez a nyilatkozat, a mely Bukarestből érkezett hozzánk, bizonyára meglepi az egész hazai románságot s a beállott változás sok édes illuziót fog eltüntetni. Az aradi Tribuna Poporului már ki is önti szíve keserűségét, Fleca nyilatkozatát a következőképp értelmezték: „E hó 15-én (július) felnyitották a román földmívelésügyi minisztérium részére díjnok-állók betöltésére érkezett pályázatokat. És, mint rendszeren történni szokott, ezen állásokra erdélyi

származású, szegénysorsú egyetemi polgárok pályáztak. Ez esetben hatan kérék felvételüket. E hat fiu közül a legtöbbben be vannak írva az erdélyi katonák. Csak egynek nem voltak rendben az iratai. Ez tartalékos tiszt is egyuttal az osztrák hadseregben. A pályázatok felnyitásának napján az erdélyi ifjak megjelentek az írásbeli vizsgálatra s ugyanakkor megjelent Fleca is, ki értesükre adta az erdélyi származású pályázóknak, hogy mind a mellett, hogy az összes kelleknek megjelene, nem tölts be az állásokat az erdélyi románok egyikével sem, mert azok nem román honpolgárok. A román ifjak meghallván e nyomtatékos ítéletet, szomorú szívvel távoztak a minisztérium palotájából. Csakhamar elérte a szomorú hír, és pedig leginkább az erdélyi származású fiatalok körében, mert hiszen ilyen eset nem fordult elő Románia egyetlen kormánya idejében se. A felháborodás növekedett. A hír az ellenzéki sajtó felébe jutott, melyet láthatólag nem lepett meg, mert igen jól ismerték a jelenlegi földmívelésügyi miniszter érzelmeit. Kezdetben nem hitték el, hogy egy román miniszter ilyesmire képes legyen. Igen hamarosan azonban arról kellett meggyőződnom, hogy a hír nem volt egyszerű kóholyman, sem ellenzéki szenzáció, hanem szomorú valóság. Fleca ur tényleg véghez vitte ezt a példátlan cselekedetet.

A hazai románság sokat tanulhat ebből a kifakadásból. Beláthatja, hogy odaát is csak akkor testvérsülnek velük, ha ez pénzbe nem kerül. De mikor arról van szó, hogy existenciáját nyújtson azoknak az ifjaknak, a kiket ő ugratnak be mindenféle hazaelesen megalomba, akkor meghátrálnak és zsebetelt kezzel nézik az elutasított szomorúságot. A magyar haza mindig kenyert adott a fiainak. A ki tisztességgel törekszik rá, mindig meg is kapja. Kár tehát a szomszédba pisztantani, a hol ugy sem segítenek rajtuk.

A Hentzi-ügy.
Mennél jobban közeledik a gyalázat órája, annál inkább érezetik a magyar nemzet a szegénytelen üttét, melyet piruló arczára mérnek.
A katonai hatóság ma arra vetemedett, hogy meghívót bocsájtott ki a tartalékos honvédekhez és felhívja őket, hogy jelenjenek meg az augusztus 12-diki gyászünnepeken.
Reméljük, a honvédek tudni fogják kötelességüket.
Hisszük, hogy visszaküldik a meghívót, vagy odabóják azt a kardbóját, a melylyel Hentzi ünnepelje jár.

Magyar ember, legalább a kinek a szíve is magyar, nem vehet részt nemzete meggyalázásában, nem mehet oda, a hol a haza legnagyobb ellenségei dicsőülnek.
Itt közöljük a hírhedt meghívót és azt írjuk fölbe, hogy:
Vissza!
M. kir. budapesti honvéd-térparancsnokság. 1513. szám.
Meghívó!
A cs. és kir. 4-ik hadtestparancsnokság az évi augusztus hó 5-én kelt 6726/k. o. számú

nem férfinak kell lennie, a ki hely áll a szaváért s tette következményeire a felelősséget önrészesen elvállalja. Ne lapuljon meg hát a miniszterelnök ur Rátóton akkor, mikor kötelessége a nemzetnek a helyzetéről tiszta képet adnia. Mutassa magát, és beszéljen, vagy legalább írasson.

Alkotmányunk szerint ő fedezi a koronát, ő felelős annak tényéire, tartozó kötelessége tehát a nemzetet felvilágosítani: tudja-e, kívánja-e viselni ennek a felelőségek a terhét? Az ő hozzájárulásával állapítottatott-e meg a Hentzi-ünnep terve? O tanácsolta-e a legnagyobb katonai pompát, a mit csak a haderő kifejtene képes? O látta-e jónak a honvédek tiszteletébe bevonalását az ünnepelésbe? O javasolta-e a felségnek, hogy képviseltesse magát, még pedig fejedelmén vérből való szentélyiség által? Egy szóval, ő felelős-e az ünnepért, mely a magyar nemzet önrészesének meggyalázása, s a mellett meg a miniszterelnök ur adott szavának megszegése?

Határozott feleletet kérünk, még pedig nem majd valamikor, hanem mindjárt most. Mert a miniszterelnöknek mindig, megszakítás nélkül kell fedeznie a koronát, s egy percre sem szabad azt mint botránykövet maga elé tolnia, hogy az elkeseredés, a harag hullámai azt csapdossák. Tehát: igen vagy nem? Tudója és részese a miniszterelnök a nemzet elleni merényletnek, vagy nem az?

Ha igen, legyen bátorsága nyíltan bevallani, s legyen annyi alkotmányos kötelességérzete, hogy adott szava megmúgdálásával hozott határozatának indító okai és céljai felől a nyilvánosságot tájékoztassa. Ha pedig nem, legyen erkölcsi ereje lemondani arról a miniszterelnökségről, a melynek még annyi tekintélyt sem tudott szerezní, hogy egy, az országot lázba borító terhez az ő helybenhagyását kikérjék.

Mert az ország lázban van, s hiába tesznek úgy a miniszterelnök ur lapjai, mintha megsejtekültek és megmúgdultak volna. A főváros polgársága gyűlésezik, tiltakozó meetingre készül, és zászlós menetekben korszort fog vinni azok emlékére, a kik a mi hőseink voltak, a kik a mi jogunkért, a mi szabadságunkért haltak meg győzelmes halállal, a kiket tisztelem és magasztalni kötelessége minden magyar embernek, a legelsőitől a legutolsóig. És forrongásban van az egész ország. A vidéken is mindenféle értekeznek, tanácskoznak, s a harag kitörését legföllebb az késelteti, hogy nincs tisztában, ki ellen forduljon.

A miniszterelnöknek tehát nem szabad még most is hallgatás mögé búvnia, s az indulatok fejlődésének olyan irányt engednie, mely végzetes lehet egy koronára, mint a nemzetre. Ha férfi a miniszterelnök ur, a ki nemcsak a cseleket szálait tudja asszonygyűgyességgel kötni és bontani, hanem van karja és szíve tart mellet fordulni szembe a viharral, akkor álljon elő és nyilatkozzék.

Vigyázatok! Bár alszik a nemzet...
De ébren a föld és magyar ottan!
Arczát tve hátha a sok porból
Hős megérzi és szíve megdobban!
Ha kitérnek szikrázó haraggal...
Folyik a vér... csillagokig érve
„Vigyétek el azt a sötét szobrot
Dobjátok a pokol fenekére!”

A munkácsi várról.
— Irta: Gottler Lajos. —
Most, miután a munkácsi várból a fegyházzal beszüntettek a tanakodások a vár jövődől sorsa felől, nem lesz érdekelten néhány epizódot elbeszélni a nem lesz elmúlt időből, a ki az Isten szomorú lakóinak életéből, a kik az Isten igaz parancsolatát s az emberi törvényt nem tisztelve, súlyosan vétettek a főnálló társadalmi rend, embertársak élete és vagyonbiztonsága ellen.
A fényes multtal bíró munkácsi várnak legutóbbi felszabadáról a történelem aligha fog bővebben megemlékezhetni. Zrínyi Ilona ősi felszékének, a hegytetőn büszkélkedő szádos várfaának, a melyek egykor annyi dicsőségek voltak tanúi, az utóbbi időben nem nagyon dicsőséges szerep jutott. Az utókor részére arról csak annyit lesz följegyezve, hogy a munkácsi várból 1855-től 1897-ig országos fegyintézet volt.

A munkácsi vár 1855-ben szűnt meg katonai erősség lenni. Utolsó katonai parancsnoka volt Kravátes Ádám, őrnagy, a kitől a polgári fegyverház alakított várat a cs. kir. osztrák polgári kormány vette át.
A vár első parancsnoka — mint jeles régészünk, Lehoczky Tivadar „Bereg vármege megrafájára” című munkájában írja — 1321-ben egy bizonyos Tamás mester vala, a ki, a mellett, hogy a munkácsi várnagy méltóságát viselte, Bereg-Ugocsa főispánja is volt.

A legelső írott említés a munkácsi várról 1263-ból van keltetve s abban az adománylevélben fordul elő, a melyben Szentmiklós községét Aladár tárnokmesternek adományozták. Mert valószínű, hogy az ott megemlített „villa supra Munkács” alatt a munkácsi várat értették.

Mert ezt a merényletet a nemzet ellen becselenség és alávalóság nélkül nem hagyhatjuk megtörtélni. Hadd lássuk hát, kiből kell megtörtélnünk!

Budapest, aug. 9.
A néppárt bomlása. Az országgyűlési néppártban már régóta észlelhető bizonyos forrongás, de legutóbb a határozott bomlás tünete mutatkozott ott. Elképzelhető a néppártból történt kitérés, érdekesnek tartjuk felemlíteni a néppárt egykori híres beltagjának, Lepényi páternek legújabb akcióit. Lepényi a néppártból már régebben kitért. Lapja után azonban a néppárti választások az érdekezést még jobban fenntartotta, mint a központi pártvezetőség. Mint-hogy Lepényi a párt eddigi taktikájával nincs melegevéde, néhány barátjával most a központi párttól függetlenül külön akcióit szándékozik indítani. 29 pontban állította össze Lepényi a néppárt programját, a pártban azonban különösen kitalálásoknak annak elfogadásán a magában az országgyűlési néppártban a Kel. Ert. szerint Rakocskó István és Mócsy Antal rokonszenveznek az új programmal s hajlandóknak mutatkoznak Lepényi akcióit támogatni még azon az érőn is, ha az országgyűlési néppártból ki kellene lépniök.

A szász belügyminiszter és a magyar helységnevek. A Pol. Corr.-nak a szász belügyminiszter rendeletéről szóló jelentésére vonatkozólag a következőket írják Budapestről: Egyelőre tartózkodunk minden bírálatról, mert alig lehetjük, hogy a rendelet tényleg kiadott. Mindazáltal már most is meg kell jegyeznünk, hogy mivel a feladatok nem az a célja, hogy a posta utján ténnyesen a magyar törvényhozás valamely intézkedése ellen, hanem az, hogy a posta mellől gyorsabban szállítsa küldeményét, a törvényes helységnevek figyelembevétele gyakorlati szempontból is tanácsos, mert a magyar postagazdálkodás közege nem kötelesek ismerni a nem magyar helységneveket, tehát az ebből eredő késéseket és szállítási hibákat nem felelősek.

A horvát pénzügyi egyezmény. Némely lap azon közleményre illetőleg, mely szerint a miniszterelnök és a horvát bán között véleményeltérések merültek volna fel a magyar-horvát pénzügyi egyezményre vonatkozólag, illetékes helyről nyert értesítés alapján közölhetjük, hogy ilyen véleményeltérések a miniszterelnöknek tudomása nincs és pedig annál kevésbé, mert a magyar-horvát pénzügyi egyezményre vonatkozó tárgyalások még meg sem kezdettek.

Román miniszter az erdélyi románok ellen.
Ismeretes dolog, hogy a román képviselő kamarában az erdélyi román kérdést évtizedeken át Fleca Nikulae, román földmívelésügyi miniszter feszegette. Most azonban, hogy Fleca miniszter lett, nem akar többé hallani sem az erdélyi román kérdérről, mert szerinte „ez az ügy kellenem” a kabinetre nézve. Ez a nyilatkozat, a mely Bukarestből érkezett hozzánk, bizonyára meglepi az egész hazai románságot s a beállott változás sok édes illuziót fog eltüntetni. Az aradi Tribuna Poporului már ki is önti szíve keserűségét, Fleca nyilatkozatát a következőképp értelmezték: „E hó 15-én (július) felnyitották a román földmívelésügyi minisztérium részére díjnok-állók betöltésére érkezett pályázatokat. És, mint rendszeren történni szokott, ezen állásokra erdélyi

származású, szegénysorsú egyetemi polgárok pályáztak. Ez esetben hatan kérék felvételüket. E hat fiu közül a legtöbbben be vannak írva az erdélyi katonák. Csak egynek nem voltak rendben az iratai. Ez tartalékos tiszt is egyuttal az osztrák hadseregben. A pályázatok felnyitásának napján az erdélyi ifjak megjelentek az írásbeli vizsgálatra s ugyanakkor megjelent Fleca is, ki értesükre adta az erdélyi származású pályázóknak, hogy mind a mellett, hogy az összes kelleknek megjelene, nem tölts be az állásokat az erdélyi románok egyikével sem, mert azok nem román honpolgárok. A román ifjak meghallván e nyomtatékos ítéletet, szomorú szívvel távoztak a minisztérium palotájából. Csakhamar elérte a szomorú hír, és pedig leginkább az erdélyi származású fiatalok körében, mert hiszen ilyen eset nem fordult elő Románia egyetlen kormánya idejében se. A felháborodás növekedett. A hír az ellenzéki sajtó felébe jutott, melyet láthatólag nem lepett meg, mert igen jól ismerték a jelenlegi földmívelésügyi miniszter érzelmeit. Kezdetben nem hitték el, hogy egy román miniszter ilyesmire képes legyen. Igen hamarosan azonban arról kellett meggyőződnom, hogy a hír nem volt egyszerű kóholyman, sem ellenzéki szenzáció, hanem szomorú valóság. Fleca ur tényleg véghez vitte ezt a példátlan cselekedetet.

A hazai románság sokat tanulhat ebből a kifakadásból. Beláthatja, hogy odaát is csak akkor testvérsülnek velük, ha ez pénzbe nem kerül. De mikor arról van szó, hogy existenciáját nyújtson azoknak az ifjaknak, a kiket ő ugratnak be mindenféle hazaelesen megalomba, akkor meghátrálnak és zsebetelt kezzel nézik az elutasított szomorúságot. A magyar haza mindig kenyert adott a fiainak. A ki tisztességgel törekszik rá, mindig meg is kapja. Kár tehát a szomszédba pisztantani, a hol ugy sem segítenek rajtuk.

A Hentzi-ügy.
Mennél jobban közeledik a gyalázat órája, annál inkább érezetik a magyar nemzet a szegénytelen üttét, melyet piruló arczára mérnek.
A katonai hatóság ma arra vetemedett, hogy meghívót bocsájtott ki a tartalékos honvédekhez és felhívja őket, hogy jelenjenek meg az augusztus 12-diki gyászünnepeken.
Reméljük, a honvédek tudni fogják kötelességüket.
Hisszük, hogy visszaküldik a meghívót, vagy odabóják azt a kardbóját, a melylyel Hentzi ünnepelje jár.

Magyar ember, legalább a kinek a szíve is magyar, nem vehet részt nemzete meggyalázásában, nem mehet oda, a hol a haza legnagyobb ellenségei dicsőülnek.
Itt közöljük a hírhedt meghívót és azt írjuk fölbe, hogy:
Vissza!
M. kir. budapesti honvéd-térparancsnokság. 1513. szám.
Meghívó!
A cs. és kir. 4-ik hadtestparancsnokság az évi augusztus hó 5-én kelt 6726/k. o. számú

— Ki teremté a világot?
— A Teremtő Atya Uristen.
— Hány Isten van?
— Csak egy igaz Isten van.
— Hány szemelyben?
— Hármas szemelyben.
S a mikor egyiket-másikat megdicsérte a pap, azért, hogy jól felelt, a kitüntetettnek arczán arlatlan, gyermekes öröm ragyogott...
A látogatók pedig azon vették észre magukat, hogy szemökben köny csillog...
Távozásukkor még egyszer visszapillantottak az ajtóból s ugy tűnt föl nekik, mintha a rascos ablakon belevéd nap sugaráival övezte volna halovány homlokát a fiatal lelkesnek, a ki a hittan elemeire tanította a lopás, rablás, gyújtogatás és gyilkosság miatt elítelt gonoszterveket...
Más ízben, a mikor a napokban elhunyt E. K. Gy. kitűnő tragikus és költő volt a várbán, megkérte az igazgatót, hogy mutassa meg neki a legnagyobb bűnét, a ki ott van. Az igazgató engedett a kérésnek. Egy feleletesen sötét képi, vadtekinetű rablogyilkos volt az, a kit csak kónok tagadásával szemben, bizonyítékok hiányában, nem ítélték halálra.
E. K. Gy. halkan megjegyezte a társának: — No, pajtas! ezt ezer közül is föl lehetne ösmerni, hogy gonoszlotta.
Az igazgató meghallatva a megjegyzést és hozzájuk fordult: — Most megmutatom nektek a másik felegyenczet, a ki hasonló vétségét van itt. Eppen olyan gonosztervő, mint ez. Nézzetek oda.
S a mint a rabok a hívó harangzóra, párosan mentek ebédelni, a második párban, balra, egy nyílt homlokú, szép szőke bajusú, ábrándos kék szemű ifjú lépkedett, a jkai körül faldalmas, lemondó vonással. Ritka szép és rokonszenves férfi arcz volt.
Egy közönséges rablogyilkos arca...
Vajon Lombrozzó mit szőtt volna hozzá, ha látja ezt a két alakot?

Ugyanakkor megkértek az igazgatót, hogy mutassa meg a legújabb felegyenczet. Egy csenevész kis fiu volt az, a ki nem látszóit idősebbnek tizenkét évesnek, noha tizenhat kolt. A holdgölgölyen mielőtt becsukt volna, koldus vezetéssel tengette életét. Világlatan óreg koldust vezetett faluról-falura. Egy helyen darab szalonmát kapta. A mint belélt falatolni, a házikó tövébe, abban a perczben egy hatalmas kandur macska

— Ki teremté a világot?
— A Teremtő Atya Uristen.
— Hány Isten van?
— Csak egy igaz Isten van.
— Hány szemelyben?
— Hármas szemelyben.
S a mikor egyiket-másikat megdicsérte a pap, azért, hogy jól felelt, a kitüntetettnek arczán arlatlan, gyermekes öröm ragyogott...
A látogatók pedig azon vették észre magukat, hogy szemökben köny csillog...
Távozásukkor még egyszer visszapillantottak az ajtóból s ugy tűnt föl nekik, mintha a rascos ablakon belevéd nap sugaráival övezte volna halovány homlokát a fiatal lelkesnek, a ki a hittan elemeire tanította a lopás, rablás, gyújtogatás és gyilkosság miatt elítelt gonoszterveket...
Más ízben, a mikor a napokban elhunyt E. K. Gy. kitűnő tragikus és költő volt a várbán, megkérte az igazgatót, hogy mutassa meg neki a legnagyobb bűnét, a ki ott van. Az igazgató engedett a kérésnek. Egy feleletesen sötét képi, vadtekinetű rablogyilkos volt az, a kit csak kónok tagadásával szemben, bizonyítékok hiányában, nem ítélték halálra.
E. K. Gy. halkan megjegyezte a társának: — No, pajtas! ezt ezer közül is föl lehetne ösmerni, hogy gonoszlotta.
Az igazgató meghallatva a megjegyzést és hozzájuk fordult: — Most megmutatom nektek a másik felegyenczet, a ki hasonló vétségét van itt. Eppen olyan gonosztervő, mint ez. Nézzetek oda.
S a mint a rabok a hívó harangzóra, párosan mentek ebédelni, a második párban, balra, egy nyílt homlokú, szép szőke bajusú, ábrándos kék szemű ifjú lépkedett, a jkai körül faldalmas, lemondó vonással. Ritka szép és rokonszenves férfi arcz volt.
Egy közönséges rablogyilkos arca...
Vajon Lombrozzó mit szőtt volna hozzá, ha látja ezt a két alakot?

Ugyanakkor megkértek az igazgatót, hogy mutassa meg a legújabb felegyenczet. Egy csenevész kis fiu volt az, a ki nem látszóit idősebbnek tizenkét évesnek, noha tizenhat kolt. A holdgölgölyen mielőtt becsukt volna, koldus vezetéssel tengette életét. Világlatan óreg koldust vezetett faluról-falura. Egy helyen darab szalonmát kapta. A mint belélt falatolni, a házikó tövébe, abban a perczben egy hatalmas kandur macska

Ugyanakkor megkértek az igazgatót, hogy mutassa meg a legújabb felegyenczet. Egy csenevész kis fiu volt az, a ki nem látszóit idősebbnek tizenkét évesnek, noha tizenhat kolt. A holdgölgölyen mielőtt becsukt volna, koldus vezetéssel tengette életét. Világlatan óreg koldust vezetett faluról-falura. Egy helyen darab szalonmát kapta. A mint belélt falatolni, a házikó tövébe, abban a perczben egy hatalmas kandur macska

Ugyanakkor megkértek az igazgatót, hogy mutassa meg a legújabb felegyenczet. Egy csenevész kis fiu volt az, a ki nem látszóit idősebbnek tizenkét évesnek, noha tizenhat kolt. A holdgölgölyen mielőtt becsukt volna, koldus vezetéssel tengette életét. Világlatan óreg koldust vezetett faluról-falura. Egy helyen darab szalonmát kapta. A mint belélt falatolni, a házikó tövébe, abban a perczben egy hatalmas kandur macska

Ugyanakkor megkértek az igazgatót, hogy mutassa meg a legújabb felegyenczet. Egy csenevész kis fiu volt az, a ki nem látszóit idősebbnek tizenkét évesnek, noha tizenhat kolt. A holdgölgölyen mielőtt becsukt volna, koldus vezetéssel tengette életét. Világlatan óreg koldust vezetett faluról-falura. Egy helyen darab szalonmát kapta. A mint belélt falatolni, a házikó tövébe, abban a perczben egy hatalmas kandur macska

Ugyanakkor megkértek az igazgatót, hogy mutassa meg a legújabb felegyenczet. Egy csenevész kis fiu volt az, a ki nem látszóit idősebbnek tizenkét évesnek, noha tizenhat kolt. A holdgölgölyen mielőtt becsukt volna, koldus vezetéssel tengette életét. Világlatan óreg koldust vezetett faluról-falura. Egy helyen darab szalonmát kapta. A mint belélt falatolni, a házikó tövébe, abban a perczben egy hatalmas kandur macska

Ugyanakkor megkértek az igazgatót, hogy mutassa meg a legújabb felegyenczet. Egy csenevész kis fiu volt az, a ki nem látszóit idősebbnek tizenkét évesnek, noha tizenhat kolt. A holdgölgölyen mielőtt becsukt volna, koldus vezetéssel tengette életét. Világlatan óreg koldust vezetett faluról-falura. Egy helyen darab szalonmát kapta. A mint belélt falatolni, a házikó tövébe, abban a perczben egy hatalmas kandur macska

Ugyanakkor megkértek az igazgatót, hogy mutassa meg a legújabb felegyenczet. Egy csenevész kis fiu volt az, a ki nem látszóit idősebbnek tizenkét évesnek, noha tizenhat kolt. A holdgölgölyen mielőtt becsukt volna, koldus vezetéssel tengette életét. Világlatan óreg koldust vezetett faluról-falura. Egy helyen darab szalonmát kapta. A mint belélt falatolni, a házikó tövébe, abban a perczben egy hatalmas kandur macska

Ugyanakkor megkértek az igazgatót, hogy mutassa meg a legújabb felegyenczet. Egy csenevész kis fiu volt az, a ki nem látszóit idősebbnek tizenkét évesnek, noha tizenhat kolt. A holdgölgölyen mielőtt becsukt volna, koldus vezetéssel tengette életét. Világlatan óreg koldust vezetett faluról-falura. Egy helyen darab szalonmát kapta. A mint belélt falatolni, a házikó tövébe, abban a perczben egy hatalmas kandur macska

Ugyanakkor megkértek az igazgatót, hogy mutassa meg a legújabb felegyenczet. Egy csenevész kis fiu volt az, a ki nem látszóit idősebbnek tizenkét évesnek, noha tizenhat kolt. A holdgölgölyen mielőtt becsukt volna, koldus vezetéssel tengette életét. Világlatan óreg koldust vezetett faluról-falura. Egy helyen darab szalonmát kapta. A mint belélt falatolni, a házikó tövébe, abban a perczben egy hatalmas kandur macska

Ugyanakkor megkértek az igazgatót, hogy mutassa meg a legújabb felegyenczet. Egy csenevész kis fiu volt az, a ki nem látszóit idősebbnek tizenkét évesnek, noha tizenhat kolt. A holdgölgölyen mielőtt becsukt volna, koldus vezetéssel tengette életét. Világlatan óreg koldust vezetett faluról-falura. Egy helyen darab szalonmát kapta. A mint belélt falatolni, a házikó tövébe, abban a perczben egy hatalmas kandur macska

Ugyanakkor megkértek az igazgatót, hogy mutassa meg a legújabb felegyenczet. Egy csenevész kis fiu volt az, a ki nem látszóit idősebbnek tizenkét évesnek, noha tizenhat kolt. A holdgölgölyen mielőtt becsukt volna, koldus vezetéssel tengette életét. Világlatan óreg koldust vezetett faluról-falura. Egy helyen darab szalonmát kapta. A mint belélt falatolni, a házikó tövébe, abban a perczben egy hatalmas kandur macska

Ugyanakkor megkértek az igazgatót, hogy mutassa meg a legújabb felegyenczet. Egy csenevész kis fiu volt az, a ki nem látszóit idősebbnek tizenkét évesnek, noha tizenhat kolt. A holdgölgölyen mielőtt becsukt volna, koldus vezetéssel tengette életét. Világlatan óreg koldust vezetett faluról-falura. Egy helyen darab szalonmát kapta. A mint belélt falatolni, a házikó tövébe, abban a perczben egy hatalmas kandur macska

Ugyanakkor megkértek az igazgatót, hogy mutassa meg a legújabb felegyenczet. Egy csenevész kis fiu volt az, a ki nem látszóit idősebbnek tizenkét évesnek, noha tizenhat kolt. A holdgölgölyen mielőtt becsukt volna, koldus vezetéssel tengette életét. Világlatan óreg koldust vezetett faluról-falura. Egy helyen darab szalonmát kapta. A mint belélt falatolni, a házikó tövébe, abban a perczben egy hatalmas kandur macska

Ugyanakkor megkértek az igazgatót, hogy mutassa meg a legújabb felegyenczet. Egy csenevész kis fiu volt az, a ki nem látszóit idősebbnek tizenkét évesnek, noha tizenhat kolt. A holdgölgölyen mielőtt becsukt volna, koldus vezetéssel tengette életét. Világlatan óreg koldust vezetett faluról-falura. Egy helyen darab szalonmát kapta. A mint belélt falatolni, a házikó tövébe, abban a perczben egy hatalmas kandur macska

Ugyanakkor megkértek az igazgatót, hogy mutassa meg a legújabb felegyenczet. Egy csenevész kis fiu volt az, a ki nem látszóit idősebbnek tizenkét évesnek, noha tizenhat kolt. A holdgölgölyen mielőtt becsukt volna, koldus vezetéssel tengette életét. Világlatan óreg koldust vezetett faluról-falura. Egy helyen darab szalonmát kapta. A mint belélt falatolni, a házikó tövébe, abban a perczben egy hatalmas kandur macska

Ugyanakkor megkértek az igazgatót, hogy mutassa meg a legújabb felegyenczet. Egy csenevész kis fiu volt az, a ki nem látszóit idősebbnek tizenkét évesnek, noha tizenhat kolt. A holdgölgölyen mielőtt becsukt volna, koldus vezetéssel tengette életét. Világlatan óreg koldust vezetett faluról-falura. Egy helyen darab szalonmát kapta. A mint belélt falatolni, a házikó tövébe, abban a perczben egy hatalmas kandur macska

Ugyanakkor megkértek az igazgatót, hogy mutassa meg a legújabb felegyenczet. Egy csenevész kis fiu volt az, a ki nem látszóit idősebbnek tizenkét évesnek, noha tizenhat kolt. A holdgölgölyen mielőtt becsukt volna, koldus vezetéssel tengette életét. Világlatan óreg koldust vezetett faluról-falura. Egy helyen darab szalonmát kapta. A mint belélt falatolni, a házikó tövébe, abban a perczben egy hatalmas kandur macska

Ugyanakkor megkértek az igazgatót, hogy mutassa meg a legújabb felegyenczet. Egy csenevész kis fiu volt az, a ki nem látszóit idősebbnek tizenkét évesnek, noha tizenhat kolt. A holdgölgölyen mielőtt becsukt volna, koldus vezetéssel tengette életét. Világlatan óreg koldust vezetett faluról-falura. Egy helyen darab szalonmát kapta. A mint belélt falatolni, a házikó tövébe, abban a perczben egy hatalmas kandur macska

az értekezlet megtartását tisztelettel tudomásul venni kérjük, amek rendben történendő lefolyásáért felelősséget vállalunk. Budapest, augusztus 9-én. Dr. Molnár Jenő, Gara József.

Az előkészítő bizottság ma a következő feladvást bocsátja ki:

„Polgártársak!”

Még csak nemrég történt, hogy királyi elhatározás elváltította Budavárból azt az oszlopot, mely évtizedeken keresztül szegénytelen nemzetet öntözött és már azt hittük, hogy a győzelmű oszlop átváltozott azzá, a mi nek hirdetésként: sarkóvé, és ime, mi történik? Fegyverek, ágyúk dörgése, villogó kardok tisztelegése és harsona hangjai mellett a sarkóból ismét győzelmű oszlop emelkedik. Fényes katonai ünnepeket rendeznek ismét csak azok, a kik minden alkalmat felhasználnak arra, hogy a nemzetet a fegyveres erővel ellentétbe hozassák.

Nem lankadt még el a nemzetben annyira az ellentétlenség, a jövőjéhez való bizodalom, hogy szó nélkül hagyjon elmulni egy ilyen eseményt. Ime talpra állunk mi polgárok. Tiltakozunk az augusztus 12-iki emlékfelavatás ellen és hogy ezen tiltakozásunk ne legyen csak pusztán szó, felhívjuk a széleskörű hazafias egyesületek, társulatok, körök, az egyetemi ifjuságot és a polgárság egész összességét, mint a kikre most nemzeti öntözéssel megvédése egyedül van bízva, hogy bennünk hazafias mozgalmunkban támogassanak.

Jöjjetek el mindnyájan a hó 10-én csütörtökön este 8 órakor a Bross-utca 45. szám alatti kerkhelyiségben tartandó nagy értekezletre, a melyen megbeszéljük a tiltakozás módozatait.

Kossuth Ferenc azt üzenté...

Kossuth Ferenc országos képviselő, a függetlenségi és 48-as párt élnöke, a ki ez idő szerint Napólyban időzik, ma megszólalt a Magyarországon, a melynek tudvalevőleg munkatársa.

Napok óta vártuk, hogy Kossuth Lajos fia eszedje valamilyen. Azt hittük, hogy ha értesül a Hentzi-merényléről, vonatra ül és meg sem áll hazáig.

Nos hát Kossuth Ferenc tovább nyaral és nem jön haza: e helyett azonban üzent. Cikkelt irt a Magyarországra Ausztráliáról (nem sajtóhíba, csakugyan az ottani világrészről cikkez Kossuth) és azoktól még tudomásul adja, hogy a Hentzi-ügyben a legelső alkalommal interpellálni fog.

Jobb szerették volna, ha inkább semmit sem üzen Kossuth Ferenc a Hentzi-ügyben, mert akkor legalább elhitettük volna magunkkal, hogy nem tud az egész dologról semmit.

Mert micsoda siralmas szerep az a melyet a függetlenségi párt élnöke magának szán? Másfél hónapra a botrány után, akkor akar fölhabrodni — interpelláció alakjában.

Ne tegye. Interpellációjaival a kormányt nem fog irtani, magát az ügyet pedig bizony agyonüti. Mert a kérdéshez kivüle más nem szólhat, Széll Kálmán pedig válaszol a házszabályok értelmében 30 nap múlva, a parlamenti gyakorlat szerint pedig akkor, a mikor akar.

... És a Hentzi-emlék ott fog állni megkosztva...

Mint biztos forrásból értesülünk Pékary helyettes főkormányzó ma sürgönyileg hívta haza a szabadságon levő Rubnay főkormányt, mert 12-én tomló zavargásoktól tart.

A vidéki sajtó a Hentzi-botrányról.

Mind nagyobb arányokban ébred a vidéki sajtó kötelességére a tudatára. Egyhásmutat emelik föl szavukat, egymástól kiállják oda a vetőt a Hentzi-ímadóknak és egymástól tejezik ki megbotránkozásukat a fővárosi paktumos sajtó slrucepolitikája felett.

Ma a következő szemelvényeket tehetjük közzé:

termelt ott mellettek, kikpata az öregek reszkeio kezéből a szalonnát, földzaladi vele a kunyhó tetejére és jöjzen falozni kezdett. A kis ködösveggyűjtötte a kunyhó szalon tetejéig, egy percz alatt langba borult s a huzó porig égett. Ezért a merész szalonnasütésért került be a feles ifjú a fegyinteztbe.

— Soha se tudtam, mi az oka, szolt — egyszer az igazgató — hogy a multkorban az egyik feyenez miért nem engem nap-nap után olyan konok vizsgáló tekintettel? Nem akartam azonban elárulni előtte, hogy észrevetnem föltűnő viselkedést. Most nemrégem azán kiderült a dolog. A szerencsétlen a ki mellesleg legyen mondva, bankóhamisítás miatt volt elítélve — névnapomra meglepett titokban rajzolgotott számomra.

Ezt a feyenezet kiszabadulása után egy félórával láttuk, a mint Munkácsra a sörházban ült és nagy delcziával fogyszott el egy pohár sört meg egy pár formás virsli.

Az is érdekes volt, a mikor egyszer a feyintézi ellenőrnél, M.-éknél volt egy társaság látogatásban. Az ellenőri lakás lent volt a var alatt. Gyönyörű kert tartozott hozzá, a mely lényesen lenyult a faluba. (Tudnivaló, hogy a „munkács” vár, tulajdonképen nem Munkácsra van, hanem a Munkács közelében levő Vár-Palánka közegében.) A mint ott sétáltak a kertben, egyszer csak szembe találkoznak egy feyenezettel, a ki az ellenőrné két éves fiauskáját a karján tartotta, a másik gyermeket pedig kézen vezette maga mellett.

A vendégek alig találtak szavakat állmélködásuk kifejezésére. — Nagysájt! az istenért! csak nem bizza a feyenezre a gyermeket? — Dehogy nem. Jobban vigyáznak azok rájuk, mint a leggonoszabb anya. Ha bemegek a városba és a gyermeketek nem vihetem magammal, rendezem egy feyenezet bízok meg a fölügylettel. Azok pedig török magukat utána, hogy melyiket érje a kitűntetés. Az igaz, hogy csak olyan feyenezet bízunk meg llyesmivel, a ki már kiállotta büntetésének nagyobb részét és kevés ideje van hátra.

— Hiszen szép, szép, de azért mégis...

— Az is érdekes volt, a mikor egyszer a feyintézi ellenőrnél, M.-éknél volt egy társaság látogatásban. Az ellenőri lakás lent volt a var alatt. Gyönyörű kert tartozott hozzá, a mely lényesen lenyult a faluba. (Tudnivaló, hogy a „munkács” vár, tulajdonképen nem Munkácsra van, hanem a Munkács közelében levő Vár-Palánka közegében.) A mint ott sétáltak a kertben, egyszer csak szembe találkoznak egy feyenezettel, a ki az ellenőrné két éves fiauskáját a karján tartotta, a másik gyermeket pedig kézen vezette maga mellett.

A vendégek alig találtak szavakat állmélködásuk kifejezésére. — Nagysájt! az istenért! csak nem bizza a feyenezre a gyermeket? — Dehogy nem. Jobban vigyáznak azok rájuk, mint a leggonoszabb anya. Ha bemegek a városba és a gyermeketek nem vihetem magammal, rendezem egy feyenezet bízok meg a fölügylettel. Azok pedig török magukat utána, hogy melyiket érje a kitűntetés. Az igaz, hogy csak olyan feyenezet bízunk meg llyesmivel, a ki már kiállotta büntetésének nagyobb részét és kevés ideje van hátra.

— Hiszen szép, szép, de azért mégis...

— Az is érdekes volt, a mikor egyszer a feyintézi ellenőrnél, M.-éknél volt egy társaság látogatásban. Az ellenőri lakás lent volt a var alatt. Gyönyörű kert tartozott hozzá, a mely lényesen lenyult a faluba. (Tudnivaló, hogy a „munkács” vár, tulajdonképen nem Munkácsra van, hanem a Munkács közelében levő Vár-Palánka közegében.) A mint ott sétáltak a kertben, egyszer csak szembe találkoznak egy feyenezettel, a ki az ellenőrné két éves fiauskáját a karján tartotta, a másik gyermeket pedig kézen vezette maga mellett.

A vendégek alig találtak szavakat állmélködásuk kifejezésére. — Nagysájt! az istenért! csak nem bizza a feyenezre a gyermeket? — Dehogy nem. Jobban vigyáznak azok rájuk, mint a leggonoszabb anya. Ha bemegek a városba és a gyermeketek nem vihetem magammal, rendezem egy feyenezet bízok meg a fölügylettel. Azok pedig török magukat utána, hogy melyiket érje a kitűntetés. Az igaz, hogy csak olyan feyenezet bízunk meg llyesmivel, a ki már kiállotta büntetésének nagyobb részét és kevés ideje van hátra.

— Hiszen szép, szép, de azért mégis...

Szeged, aug. 8.

A Szegedi Napló. „Katona-Urolom” (A Hentzi-parádé) czimmel a következőket írja:

Pár nap múlva avatják föl a budapesti kadetiskolában az atlétyezett Hentzi-szobrot és természetesen nagy parádeval avatják, melynek a menétét nem nehéz elképzelni. A parádehoz kivonulnak a budapesti helyőrség összes csapatai teljes díszben. Kibontott zászlókkal, csékosán, a mely mellé zöld galpat tűznek majd, már mint a katonai ünnepeknek szokás. A kivonulás jókor reggel kezdődik. Lesz ragyogó látványosság és eszindratta. Ott lesz a huszárság panyókára vetett mentekben, a tüzéség, még a fohrvezérek is kivonulnak.

De ez még nem minden. Ott lesznek a magyar honvédség csapatai is, gyalogság, lovasosság, sőt kivonulnak a Ludovika akadémia növendékei is. A honvédtüzéség csak azért nem vonul ki, mert ilyen még nincs. Mikor az elhelyezkedés kész, megjelenik Löbkovitz herceg hadtestparancsnok egy esomó zászlóval ur kíséretében és átveszi a csapatok vezényletét. Majd hercegi császár és király képviselője, a magyar honvédség főparancsnoka, József főherceg. A kommandirer General kivonja kardját, elhbe lovagol a legfőbb hadur fenséges képviselőjének és háromszor tisztelegve jelenti, hogy ennyi meg ennyi ember vonult ki.

Razendül erre a hagyományos Góterhalte, a csapatok tisztelegnek, meghajtják a zászlókat és a fenségs ur ellovagol a csapatok arczele előtt. Ezután kezdődik az ünnepély. A sarga-feketé leltbe burkolt szobor előtt zöld galpakkal „ékesített” sátor áll, a sátorban oltar, benne valamire szentnek az ereklyéje. A k. u. k. Földtükér fenyeg egyházi szedelttel miét mond, körül-tömjenezzi a szobrot, szentelt vizet meghinti, mire leluhal a lepel s olvasható utólag a germán nyelvű fölirat, hogy a rebelieknek volt fenyeg győzelem és az elhunyt hősök emlékére készült az emlékmű 1850-ben.

Ezek a szaraz tenyek és midőn a kommentárt hozzá látna keresők a magyar szurnalisztikában, hazafias érzésük kibűnkbe szorul és onnantól kiörve, fölújulnak háromszáz éves emlékeink, fölpatnának vérző sebek, hogy ime milyen csupa komédia a mi egész alkotmányosságunk, hogy nem akad egy tiltakozó szó meg a legszelebb ellenzék lapokban sem, az „Egyetértés”-t kivéve, a melyet a kompromisszumos időkben badarult és jogosulatlanul meg azaz is mertek gyanusítani, hogy a Bánffy bár szolgálatában áll.

Ime, a mit az úszó Tisza Kálmán, a simplex Szapáry Gyula, az ugyancsak simplex, de a mellét szárnok Bánffy nem merék megselekedni, az ország nagy llyngzóloja: Széll Kálmán, a szerencsés kezű, megcselkeszi; meg pedig teljesen büntetlenül, meg dicsimuszokat fognak feleje zengedezni a tél, nyeged és nyolczad hivatalos, sőt ellenzék orgonának.

Szinte gondolkodba esünk, hogy az országgyűlést csak azért napoltak el királyi leiraltat egész októberig, hogy néhány kurucz képviselő ne hivatalosa össze a képviselőházat. Bizony megsehitte tehát ezen a sokat megsehitett, hátszegen paratlan bolond magyarok, hogy újabb arczul verék és akadnak épen magyarok, kik elhöz segedélkeznek nyujtának.

Csupa lojalitásból nem merjük fölulítani Budapestet a Kossuth-szobrot, csupa lojalitásból a magyar miniszterek mind maradtok jelenetben, a kik a legnagyobb költő megünnepelésén tavoltaként tündököltek, csupa lojalitásból elírjuk, hogy akár lát is hasogassanak a a hátunkon, mert bizony kepelődés az, hogy önálló állam vagyunk. Magyarországon épen csak úgy megy, mint akár Karajfa és Kolonich idejében, a katonaság itt az ur, a megkosztványosodott orszákt szellem kifejezése és a ki ez ellen mer tenni, eszedekni, mint igazga forradalmar megütheti a lojalis magyar igazgatószolgálatas kegyelművel érkező a vasas-zent-peter-utcai nagy hazat.

Gyenge lenne szavunk, bármilyen riadót is futnának a lehargába merült, kilo zott nemzeti öntöz föltársa-ra. Ninesek nagy embernék, ninesek vezérek, a kik pedig ilyenekül velünk rendelkeznek, azok a hivagyományos orszákt politika jászalagan járva, kilyag ugyan magak ellen a nemzeti közérület gyűlöletet, tan le is bukteneznek magas polozukról, de a rendezés maradt, mert csak a nyakaváló szokott változni, de a kutya mindig ugyanaz.

Nem fantom, nem a Bürg kiserő fehr asszonya ez a katonai szellem, mely lenyugozve tart Magyarországon mindent, életünket, vérünket, munkánk eredményét, de a szomorú valóság, a melyet meg mindéig nem lehetett elhárítani.

Hogy Hentzi ki volt nekünk, magyaroknak, arra minden magyar anya megtanítja gyermekeit. És mégis ott áll magyar földön, a mi pezünkön tenartott hadapróiskola udvarán tanuságul, a mi fainknak, hogy

„Az összes ellenzék lapok elsiklanak mind mai napig ama hir felett, hogy augusztus 12-én a magyar király, a magyar királyi honvédség, a magyar királyi Ludovika-akadémia növendékei koszorút tesznek a Hentzi-szoborra, vagy pedig más formában tisztelegnek a „vilégség és hűség példaképe” előtt.”

Pedig mult év novemberben (akkor még Bánffy volt a miniszterelnök) rettenően riadt fel egyhangúlag Magyarországon ellenzék sajtója. Akkor történt, hogy megjelent a legfelsőbb hadparancs, mely a Hentzi-emléknek a budai hadapróiskola udvarára való átelyezését rendelte el; hamarosan követte ezt Kriegerharnak hadügyminiszternek a hadtestparancsnokokhoz intézett körrendelete, melyből az tűnt ki, hogy a szobrot nem egyszerűen eltávolítani akarják, hanem a serdülő katonai nemzedék nevelésében pedagógiai feladatot szántak neki.

„Arról, hogy ez emléktáblát pampával fog felavattatni, a legnagyobb katonai szertartással, a melyhez kirendelnek nemesek a közös hadsereg összes csapatait, hanem még a honvédséget is: erről akkor persze még senki sem álmodott. És mégis hogy irtak az ellenzék lapok?”

Temesvár, aug. 8. „Das Hentzi-Denkmal” czim alatt írja, hogy az ellenzék sajtó mind hevesebben támad a Széll-kormány ellen azért, mert tudja megkádalyozni, hogy a a Hentzi-emlék beszenteléséhez jószó főherceg és a magyar hadsereg is kivénytelenség. E fölfogás szerint a honvédségnek is a kivénytelenség csak arra való, hogy a nemzeti honvédség is őrizze a hazatlan szolgálat szellemét. Készeletlen, hogy annak az ünnepek igen mozgalmas parlament utójeleka lesz.

„Az összes ellenzék lapok elsiklanak mind mai napig ama hir felett, hogy augusztus 12-én a magyar király, a magyar királyi honvédség, a magyar királyi Ludovika-akadémia növendékei koszorút tesznek a Hentzi-szoborra, vagy pedig más formában tisztelegnek a „vilégség és hűség példaképe” előtt.”

Pedig mult év novemberben (akkor még Bánffy volt a miniszterelnök) rettenően riadt fel egyhangúlag Magyarországon ellenzék sajtója. Akkor történt, hogy megjelent a legfelsőbb hadparancs, mely a Hentzi-emléknek a budai hadapróiskola udvarára való átelyezését rendelte el; hamarosan követte ezt Kriegerharnak hadügyminiszternek a hadtestparancsnokokhoz intézett körrendelete, melyből az tűnt ki, hogy a szobrot nem egyszerűen eltávolítani akarják, hanem a serdülő katonai nemzedék nevelésében pedagógiai feladatot szántak neki.

„Arról, hogy ez emléktáblát pampával fog felavattatni, a legnagyobb katonai szertartással, a melyhez kirendelnek nemesek a közös hadsereg összes csapatait, hanem még a honvédséget is: erről akkor persze még senki sem álmodott. És mégis hogy irtak az ellenzék lapok?”

Temesvár, aug. 8. „Das Hentzi-Denkmal” czim alatt írja, hogy az ellenzék sajtó mind hevesebben támad a Széll-kormány ellen azért, mert tudja megkádalyozni, hogy a a Hentzi-emlék beszenteléséhez jószó főherceg és a magyar hadsereg is kivénytelenség. E fölfogás szerint a honvédségnek is a kivénytelenség csak arra való, hogy a nemzeti honvédség is őrizze a hazatlan szolgálat szellemét. Készeletlen, hogy annak az ünnepek igen mozgalmas parlament utójeleka lesz.

„Az összes ellenzék lapok elsiklanak mind mai napig ama hir felett, hogy augusztus 12-én a magyar király, a magyar királyi honvédség, a magyar királyi Ludovika-akadémia növendékei koszorút tesznek a Hentzi-szoborra, vagy pedig más formában tisztelegnek a „vilégség és hűség példaképe” előtt.”

Pedig mult év novemberben (akkor még Bánffy volt a miniszterelnök) rettenően riadt fel egyhangúlag Magyarországon ellenzék sajtója. Akkor történt, hogy megjelent a legfelsőbb hadparancs, mely a Hentzi-emléknek a budai hadapróiskola udvarára való átelyezését rendelte el; hamarosan követte ezt Kriegerharnak hadügyminiszternek a hadtestparancsnokokhoz intézett körrendelete, melyből az tűnt ki, hogy a szobrot nem egyszerűen eltávolítani akarják, hanem a serdülő katonai nemzedék nevelésében pedagógiai feladatot szántak neki.

„Arról, hogy ez emléktáblát pampával fog felavattatni, a legnagyobb katonai szertartással, a melyhez kirendelnek nemesek a közös hadsereg összes csapatait, hanem még a honvédséget is: erről akkor persze még senki sem álmodott. És mégis hogy irtak az ellenzék lapok?”

Temesvár, aug. 8. „Das Hentzi-Denkmal” czim alatt írja, hogy az ellenzék sajtó mind hevesebben támad a Széll-kormány ellen azért, mert tudja megkádalyozni, hogy a a Hentzi-emlék beszenteléséhez jószó főherceg és a magyar hadsereg is kivénytelenség. E fölfogás szerint a honvédségnek is a kivénytelenség csak arra való, hogy a nemzeti honvédség is őrizze a hazatlan szolgálat szellemét. Készeletlen, hogy annak az ünnepek igen mozgalmas parlament utójeleka lesz.

„Az összes ellenzék lapok elsiklanak mind mai napig ama hir felett, hogy augusztus 12-én a magyar király, a magyar királyi honvédség, a magyar királyi Ludovika-akadémia növendékei koszorút tesznek a Hentzi-szoborra, vagy pedig más formában tisztelegnek a „vilégség és hűség példaképe” előtt.”

Pedig mult év novemberben (akkor még Bánffy volt a miniszterelnök) rettenően riadt fel egyhangúlag Magyarországon ellenzék sajtója. Akkor történt, hogy megjelent a legfelsőbb hadparancs, mely a Hentzi-emléknek a budai hadapróiskola udvarára való átelyezését rendelte el; hamarosan követte ezt Kriegerharnak hadügyminiszternek a hadtestparancsnokokhoz intézett körrendelete, melyből az tűnt ki, hogy a szobrot nem egyszerűen eltávolítani akarják, hanem a serdülő katonai nemzedék nevelésében pedagógiai feladatot szántak neki.

„Arról, hogy ez emléktáblát pampával fog felavattatni, a legnagyobb katonai szertartással, a melyhez kirendelnek nemesek a közös hadsereg összes csapatait, hanem még a honvédséget is: erről akkor persze még senki sem álmodott. És mégis hogy irtak az ellenzék lapok?”

Temesvár, aug. 8. „Das Hentzi-Denkmal” czim alatt írja, hogy az ellenzék sajtó mind hevesebben támad a Széll-kormány ellen azért, mert tudja megkádalyozni, hogy a a Hentzi-emlék beszenteléséhez jószó főherceg és a magyar hadsereg is kivénytelenség. E fölfogás szerint a honvédségnek is a kivénytelenség csak arra való, hogy a nemzeti honvédség is őrizze a hazatlan szolgálat szellemét. Készeletlen, hogy annak az ünnepek igen mozgalmas parlament utójeleka lesz.

„Az összes ellenzék lapok elsiklanak mind mai napig ama hir felett, hogy augusztus 12-én a magyar király, a magyar királyi honvédség, a magyar királyi Ludovika-akadémia növendékei koszorút tesznek a Hentzi-szoborra, vagy pedig más formában tisztelegnek a „vilégség és hűség példaképe” előtt.”

Pedig mult év novemberben (akkor még Bánffy volt a miniszterelnök) rettenően riadt fel egyhangúlag Magyarországon ellenzék sajtója. Akkor történt, hogy megjelent a legfelsőbb hadparancs, mely a Hentzi-emléknek a budai hadapróiskola udvarára való átelyezését rendelte el; hamarosan követte ezt Kriegerharnak hadügyminiszternek a hadtestparancsnokokhoz intézett körrendelete, melyből az tűnt ki, hogy a szobrot nem egyszerűen eltávolítani akarják, hanem a serdülő katonai nemzedék nevelésében pedagógiai feladatot szántak neki.

„Arról, hogy ez emléktáblát pampával fog felavattatni, a legnagyobb katonai szertartással, a melyhez kirendelnek nemesek a közös hadsereg összes csapatait, hanem még a honvédséget is: erről akkor persze még senki sem álmodott. És mégis hogy irtak az ellenzék lapok?”

Temesvár, aug. 8. „Das Hentzi-Denkmal” czim alatt írja, hogy az ellenzék sajtó mind hevesebben támad a Széll-kormány ellen azért, mert tudja megkádalyozni, hogy a a Hentzi-emlék beszenteléséhez jószó főherceg és a magyar hadsereg is kivénytelenség. E fölfogás szerint a honvédségnek is a kivénytelenség csak arra való, hogy a nemzeti honvédség is őrizze a hazatlan szolgálat szellemét. Készeletlen, hogy annak az ünnepek igen mozgalmas parlament utójeleka lesz.

„Az összes ellenzék lapok elsiklanak mind mai napig ama hir felett, hogy augusztus 12-én a magyar király, a magyar királyi honvédség, a magyar királyi Ludovika-akadémia növendékei koszorút tesznek a Hentzi-szoborra, vagy pedig más formában tisztelegnek a „vilégség és hűség példaképe” előtt.”

a hazafüvés mily jubalomban részeseül. Ugyan van-e föld háta meg egy ilyen bolond nemzet, mely nemis türe hasonló inzulust? És van-e széles e világon törvény, jog és igazság, a mely az olyan idáz ellenség emléket tiszteletben tartani rendeli, a minő a feketelékű Hentzi volt. Feleljen mindezekre a magyar miniszterelnök, ha tud. De nem fog tudni, csak újabb frázisokkal fogja elütni a dolgot, a minthogy az egész alkotmányos életünk és berendezésünk csupa frázis a mai kormányzat alatt, melynek jelszava, hogy egy esak kompromisszum az egész élet, a mint ezt a kompromisszumok mestere: Széll Kálmán nagy bölesen kibökentette.

Magyarvár, aug. 8. A Nagyváradú Napló. „Levelek Széll Kálmánhoz” czimú vezető cikkében a többi között ezt írja:

A mikor Tisza alatt a Janszky-botrány történt, Tiszát meg akarták ölni; a mikor Bánffy alatt elhelyezték Budavárról Hentzi szobrot — a mi pedig vívmány volt, a Bánffy vívmánya — akkor a honmentő magyar ellenzék tájékozott és tombolt; ja Kegyelemesség kormányzaása alatt eltele avatják azt a gyűlöletes szobrot, a melyből Bánffy sarkóvet csinált, rendeznek világra szóló keresztelőt egy nemzeti gyásznapon, felnyitják ama sebeket, a melyeket a Bánffy nemzeti politikája behegesztett, s ime, Kegyelemesség elzaltat Ratibon nyaral és idült, mint a ki jól végezte dolgát s maradt továbbra is ünnepeket államférfi s nem jut eszébe sem Kegyelemességnek, sem a magyar ellenzéknek, sem a magyar sajtónak, hogy lemondani, lemondani!

Hát meg ez is „igazság”? Bosznia okkupálása elegendő ok volt arra, hogy lemondjon — s most Magyarországot leigázásait, arczulidésit nem tartja elég óknak arra, miszerint távozék arról a helyről, a hová nem tudni miert jött, avagy azt hiszi Kegyelemesség, hogy Magyarországon a hazafüvés teljesen csöbbe jutott, a nemzet tömegé vált, a melynek Kegyelemességé kinevezte gondnoka s tehát vele tetszése szerint? Ne adja lsten, hogy ez legyen az „igazság”!

Székesfehérvár, aug. 8. A Székesfehérvári és Vidéke. A Székesfehérvári szellem czimú vezető cikkében ezt írja:

Nem a kormány iránya változott, hanem úgy látszik az ellenzék, a melynek ma jó az, a mi eddig rossz volt, a mely ma hallgat, holott pár hó előtt ugyan azt „hazafüvésnek” kürtölte.

Ennek az irányváltozásnak Klasszikus példáját mutatja be az „Egyetértés”-nek vasárnapi száma, azon párt-törédek lapja, mely nem látta az ellenzék hivatásának, hogy a kormányt paktumot kössön.

Az összes ellenzék lapok elsiklanak mind mai napig ama hir felett, hogy augusztus 12-én a magyar király, a magyar királyi honvédség, a magyar királyi Ludovika-akadémia növendékei koszorút tesznek a Hentzi-szoborra, vagy pedig más formában tisztelegnek a „vilégség és hűség példaképe” előtt.

Pedig mult év novemberben (akkor még Bánffy volt a miniszterelnök) rettenően riadt fel egyhangúlag Magyarországon ellenzék sajtója. Akkor történt, hogy megjelent a legfelsőbb hadparancs, mely a Hentzi-emléknek a budai hadapróiskola udvarára való átelyezését rendelte el; hamarosan követte ezt Kriegerharnak hadügyminiszternek a hadtestparancsnokokhoz intézett körrendelete, melyből az tűnt ki, hogy a szobrot nem egyszerűen eltávolítani akarják, hanem a serdülő katonai nemzedék nevelésében pedagógiai feladatot szántak neki.

„Arról, hogy ez emléktáblát pampával fog felavattatni, a legnagyobb katonai szertartással, a melyhez kirendelnek nemesek a közös hadsereg összes csapatait, hanem még a honvédséget is: erről akkor persze még senki sem álmodott. És mégis hogy irtak az ellenzék lapok?”

Temesvár, aug. 8. „Das Hentzi-Denkmal” czim alatt írja, hogy az ellenzék sajtó mind hevesebben támad a Széll-kormány ellen azért, mert tudja megkádalyozni, hogy a a Hentzi-emlék beszenteléséhez jószó főherceg és a magyar hadsereg is kivénytelenség. E fölfogás szerint a honvédségnek is a kivénytelenség csak arra való, hogy a nemzeti honvédség is őrizze a hazatlan szolgálat szellemét. Készeletlen, hogy annak az ünnepek igen mozgalmas parlament utójeleka lesz.

„Az összes ellenzék lapok elsiklanak mind mai napig ama hir felett, hogy augusztus 12-én a magyar király, a magyar királyi honvédség, a magyar királyi Ludovika-akadémia növendékei koszorút tesznek a Hentzi-szoborra, vagy pedig más formában tisztelegnek a „vilégség és hűség példaképe” előtt.

Pedig mult év novemberben (akkor még Bánffy volt a miniszterelnök) rettenően riadt fel egyhangúlag Magyarországon ellenzék sajtója. Akkor történt, hogy megjelent a legfelsőbb hadparancs, mely a Hentzi-emléknek a budai hadapróiskola udvarára való átelyezését rendelte el; hamarosan követte ezt Kriegerharnak hadügyminiszternek a hadtestparancsnokokhoz intézett körrendelete, melyből az tűnt ki, hogy a szobrot nem egyszerűen eltávolítani akarják, hanem a serdülő katonai nemzedék nevelésében pedagógiai feladatot szántak neki.

„Arról, hogy ez emléktáblát pampával fog felavattatni, a legnagyobb katonai szertartással, a melyhez kirendelnek nemesek a közös hadsereg összes csapatait, hanem még a honvédséget is: erről akkor persze még senki sem álmodott. És mégis hogy irtak az ellenzék lapok?”

Temesvár, aug. 8. „Das Hentzi-Denkmal” czim alatt írja, hogy az ellenzék sajtó mind hevesebben támad a Széll-kormány ellen azért, mert tudja megkádalyozni, hogy a a Hentzi-emlék beszenteléséhez jószó főherceg és a magyar hadsereg is kivénytelenség. E fölfogás szerint a honvédségnek is a kivénytelenség csak arra való, hogy a nemzeti honvédség is őrizze a hazatlan szolgálat szellemét. Készeletlen, hogy annak az ünnepek igen mozgalmas parlament utójeleka lesz.

„Az összes ellenzék lapok elsiklanak mind mai napig ama hir felett, hogy augusztus 12-én a magyar király, a magyar királyi honvédség, a magyar királyi Ludovika-akadémia növendékei koszorút tesznek a Hentzi-szoborra, vagy pedig más formában tisztelegnek a „vilégség és hűség példaképe” előtt.

Pedig mult év novemberben (akkor még Bánffy volt a miniszterelnök) rettenően riadt fel egyhangúlag Magyarországon ellenzék sajtója. Akkor történt, hogy megjelent a legfelsőbb hadparancs, mely a Hentzi-emléknek a budai hadapróiskola udvarára való átelyezését rendelte el; hamarosan követte ezt Kriegerharnak hadügyminiszternek a hadtestparancsnokokhoz intézett körrendelete, melyből az tűnt ki, hogy a szobrot nem egyszerűen eltávolítani akarják, hanem a serdülő katonai nemzedék nevelésében pedagógiai feladatot szántak neki.

„Arról, hogy ez emléktáblát pampával fog felavattatni, a legnagyobb katonai szertartással, a melyhez kirendelnek nemesek a közös hadsereg összes csapatait, hanem még a honvédséget is: erről akkor persze még senki sem álmodott. És mégis hogy irtak az ellenzék lapok?”

Temesvár, aug. 8. „Das Hentzi-Denkmal” czim alatt írja, hogy az ellenzék sajtó mind hevesebben támad a Széll-kormány ellen azért, mert tudja megkádalyozni, hogy a a Hentzi-emlék beszenteléséhez jószó főherceg és a magyar hadsereg is kivénytelenség. E fölfogás szerint a honvédségnek is a kivénytelenség csak arra való, hogy a nemzeti honvédség is őrizze a hazatlan szolgálat szellemét. Készeletlen, hogy annak az ünnepek igen mozgalmas parlament utójeleka lesz.

„Az összes ellenzék lapok elsiklanak mind mai napig ama hir felett, hogy augusztus 12-én a magyar király, a magyar királyi honvédség, a magyar királyi Ludovika-akadémia növendékei koszorút tesznek a Hentzi-szoborra, vagy pedig más formában tisztelegnek a „vilégség és hűség példaképe” előtt.

Pedig mult év novemberben (akkor még Bánffy volt a miniszterelnök) rettenően riadt fel egyhangúlag Magyarországon ellenzék sajtója. Akkor történt, hogy megjelent a legfelsőbb hadparancs, mely a Hentzi-emléknek a budai hadapróiskola udvarára való átelyezését rendelte el; hamarosan követte ezt Kriegerharnak hadügyminiszternek a hadtestparancsnokokhoz intézett körrendelete, melyből az tűnt ki, hogy a szobrot nem egyszerűen eltávolítani akarják, hanem a serdülő katonai nemzedék nevelésében pedagógiai feladatot szántak neki.

„Arról, hogy ez emléktáblát pampával fog felavattatni, a legnagyobb katonai szertartással, a melyhez kirendelnek nemesek a közös hadsereg összes csapatait, hanem még a honvédséget is: erről akkor persze még senki sem álmodott. És mégis hogy irtak az ellenzék lapok?”

Temesvár, aug.

miniszteriumban vannak, a mely engem felölt...

1897 december 11-én orvoshoz fordult a követ...

Orvos ur, végkép ki vagyok merülve; félek, hogy...

1898 és 1899 az öröm és kétségbeesés között lett...

Dreyfusnak és övéinek levelei oly megrendítő...

EPIZODOK.

Labori és a tanak.

Labori alig-alig veszi le pillantását a hadbírósg tagjairól...

Casimir-Perier és a tábornokok.

A tárgyalás vezetésével a tanak kivonulnak. Casimir-Perier...

Henry Övegye.

A tanak termében a tárgyalás után a tábornokok meg egy darab ideig beszélgetnek a történt dolgok felett...

Cavaignac.

A lieuzen udvarában Cavaignac sötét arccal beszélget...

Sokkal inkább meg vagyok győződve magam, semhogy...

Még bűntudottak tisztak.

A francia hadsereg huszonegy magasabb rangú tisztje...

Picquart és Forzinetti.

Hét óra tájban a tanak termébe, szemközti levő ajtón...

Rennes, aug. 9.

Midőn Dreyfust tegnap átkísérték a lieuzen-palotából...

Néztek az árulót!

A nacionalisták a népet fel akarták ingerelni Dreyfus ellen...

EGYHÁZ.

A tiszai ág. ev. egyházkerület közgyűlése.

Nyíregyházáról táviratozza tudósítók: A tiszai ág. ev. egyházkerület...

Zelenka Pál püspök olvasta fel...

Hasonlóképp elvették az egy hónapnál rövidebb időre...

Személyi hírek.

Wirttembergi herceg látogatására Grundenbe érkezett...

2000 forint állandó segélyt folyósított. Az eperjesi tanítóképzőben...

VIDÉK.

Közigazgatási ülések. Arad vármegye és Arad város közigazgatási bizottságai...

A Zsivona tünnete.

Török-Szent-Mártonból leveleznék ma a következőket: A Zsivona tünnete...

József Agost főherceg vadászaton.

A főherceg meglepetéssel az összes vezetésű tábori fűrészt...

Elmohott herceg.

Néhány hét előtt nagy felzúdulást keltett Helena orosz nagyszereplő és Miksa badeni herceg...

E. Kovács Gyula emlékezete.

Kolozsvárról jelentik, hogy E. Kovács Gyula emlékének megörökítését...

Nemzeti múzeum osztoztatása.

A nemzeti múzeum falait igen megromlalták az idő és az eredetben...

Di-Pauli miniszter franciáorvosában.

Báró Di-Pauli osztrák kereskedelmi miniszter - mint Franciaországban...

Gróf Wenckheim Béla szobra.

Kormány megbízta Fadrusz János szobrászt, hogy készítsen a gróf Wenckheim Béla...

Kinevezések.

A királyi királyi-szentkirályi-szabadkai Mátyás Albin miniszteri tanácsosi címmel és jelleggel...

UJDONSÁGOK.

Szíves figyelembe!

A fűrészt csak bedűlttével, mint minden évben először...

Somogy vármegye közigazgatási bizottsága.

Ma tartotta Tallian Gyula főispán elnöklése alatt rendes havi ülést...

A kerületi kapitányság főnöke és a várparancsnok fogadta őket...

Az udvar köréből.

Ischlől táviratozzák nekünk, hogy a király 6 óra 50 perccel a vadászatra...

Kitüntetések.

A király Vilmos scharnburg-lippe herceg, szabadságot díjazta, báró Ullmenstein Rudolf...

A pápa beteg.

XIII. Leó pápa - mint Rómából jelentik - az uralkodó nagy hőség következtében...

Károly Tivadar herceg születésnapja.

Dr. Károly Tivadar bajor herceg, boldogult királyasszonyunk fivére...

József Agost főherceg vadászaton.

A főherceg meglepetéssel az összes vezetésű tábori fűrészt és most augusztus 5-ike óta...

Elmohott herceg.

Néhány hét előtt nagy felzúdulást keltett Helena orosz nagyszereplő és Miksa badeni herceg...

E. Kovács Gyula emlékezete.

Kolozsvárról jelentik, hogy E. Kovács Gyula emlékének megörökítését...

Nemzeti múzeum osztoztatása.

A nemzeti múzeum falait igen megromlalták az idő és az eredetben...

Di-Pauli miniszter franciáorvosában.

Báró Di-Pauli osztrák kereskedelmi miniszter - mint Franciaországban...

Gróf Wenckheim Béla szobra.

Kormány megbízta Fadrusz János szobrászt, hogy készítsen a gróf Wenckheim Béla...

Kinevezések.

A királyi királyi-szentkirályi-szabadkai Mátyás Albin miniszteri tanácsosi címmel és jelleggel...

UJDONSÁGOK.

Szíves figyelembe!

A fűrészt csak bedűlttével, mint minden évben először...

Somogy vármegye közigazgatási bizottsága.

Ma tartotta Tallian Gyula főispán elnöklése alatt rendes havi ülést...

Petőfi emléke. Petőfi halálának félszázados évfordulója olyan nappal, a mikor zárva vannak az összes iskolák...

A legújabb Kosuth-szobor.

Kosuth Lajosnak szép sorjában szobrot állítanak a vidéki városok és községek...

Gázborlás egy éjszaka.

Bécsben - mint nekünk jelentik - ma reggel Lovrec Vilmos operaringi sárkány...

Öngyilkosság a parlamentben.

Bécsben - mint nekünk jelentik - az éjjel az osztrák parlament épületének...

Elrabolt Wertheim-székény.

Sojmórn - mint nekünk jelentik - az éjjel ismeretlen tettesek vakmerő rablást követtek...

Elhamvadt falu.

Farkasd nyírtármegyei faluban - mint nekünk jelentik - tegnap nagy tűzvész dühöngött...

Eléggett termés.

Borsodmegyei Bersoda községben - mint leveleznék írja - Argyleán József, Zsitör János...

Trefából gyilkosság.

Sáby, borsodmegyei községben Kovács Borbála, a helység egyik feltűnő szép leánya...

Gyilkosbóli öngyilkosság.

Nagybeszkerécskéről táviratozza tudósítók, hogy Mucz Andrást, nagybeszkerécskői kosorósról...

Meggyilkolt szerető.

Mult éjjel - mint miskolci tudósítók írja - gyilkosság történt Miskolcon. Templer Mór...

A szivartóló.

Szegedben - mint nekünk jelentik - egy előkelő államhivatalnok szomorú esete...

Rövid hírek.

Temesvártól Kerek Agnes eszelőthény eluntagságból marolgot ívott. Zomborban Zdravics György...

Tíz a jözeffvárosi pályaudvaron.

Veledelmesen tűz pusztított ma éjjel egy óra tájban a jözeffvárosi teherpályaudvaron...

Vasuti szerencsétlenség.

Bécsből táviratozzák nekünk: Ma Brünn és Chirütz között felrobbant az egyik vasúti szerelvény...

Gyilkosság egy pohár pálinka miatt.

Aradi leveleznék írja: Morár János kikindai lakost tegnap délután egy pohár pálinka miatt megölte Csuta Pável...

Kinevezések.

A királyi királyi-szentkirályi-szabadkai Mátyás Albin miniszteri tanácsosi címmel és jelleggel...

Gróf Wenckheim Béla szobra.

Kormány megbízta Fadrusz János szobrászt, hogy készítsen a gróf Wenckheim Béla...

Kinevezések.

A királyi királyi-szentkirályi-szabadkai Mátyás Albin miniszteri tanácsosi címmel és jelleggel...

A munkanélküli bizottság ma járt Halmos polgár fogadta a mu...

Az asztal...

Vorotko...

Jótköze...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

Előzetes...

...suth Lajos... a nagy község hazánkban...

...Bécsben... a parlament az országban...

...Soymsáron... a területet vak... emelkedik az...

...Csákyokkal... a csákyokkal fel... a vizsgálat...

...Borsoda... a Borsoda köz... a nagy mennyiség...

...A városi... a városi... a városi... a városi...

...A városi... a városi... a városi... a városi...

...A városi... a városi... a városi... a városi...

Munkánélküli munkások a polgármesternél... A munkánélküli tégnap... a munkánélküli...

Az asztalos-sztrájk... az asztalos-sztrájk... az asztalos-sztrájk...

SZINHÁZ ÉS MŰVESZET... Jótékonyul hangverseny... a jótékonyul hangverseny...

FÓVÁROSI ÜGYEK... A honvéderő... a honvéderő... a honvéderő...

A városi... a városi... a városi... a városi... a városi...

A városi... a városi... a városi... a városi... a városi...

A városi... a városi... a városi... a városi... a városi...

A városi... a városi... a városi... a városi... a városi...

A Károly-kaszárnya átalakítása... A Károly-kaszárnya... a Károly-kaszárnya...

TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK... A délvárosi... a délvárosi... a délvárosi...

A városi... a városi... a városi... a városi... a városi...

A városi... a városi... a városi... a városi... a városi...

A városi... a városi... a városi... a városi... a városi...

A városi... a városi... a városi... a városi... a városi...

A városi... a városi... a városi... a városi... a városi...

A városi... a városi... a városi... a városi... a városi...

Uj orvosszakértő... A hivatalos lap... a hivatalos lap... a hivatalos lap...

A városi... a városi... a városi... a városi... a városi...

A városi... a városi... a városi... a városi... a városi...

A városi... a városi... a városi... a városi... a városi...

A városi... a városi... a városi... a városi... a városi...

A városi... a városi... a városi... a városi... a városi...

A városi... a városi... a városi... a városi... a városi...

A városi... a városi... a városi... a városi... a városi...

Barlanglét... A hivatalos lap... a hivatalos lap... a hivatalos lap...

A városi... a városi... a városi... a városi... a városi...

A városi... a városi... a városi... a városi... a városi...

A városi... a városi... a városi... a városi... a városi...

A városi... a városi... a városi... a városi... a városi...

A városi... a városi... a városi... a városi... a városi...

A városi... a városi... a városi... a városi... a városi...

A városi... a városi... a városi... a városi... a városi...

HÁZASSÁG... Eklóvó... a házasság... a házasság...

GYÁSZROVAT... Füst Imre... a gyászrovat... a gyászrovat...

A városi... a városi... a városi... a városi... a városi...

A városi... a városi... a városi... a városi... a városi...

A városi... a városi... a városi... a városi... a városi...

A városi... a városi... a városi... a városi... a városi...

A városi... a városi... a városi... a városi... a városi...

A városi... a városi... a városi... a városi... a városi...

A városi... a városi... a városi... a városi... a városi...

...A városi... a városi... a városi... a városi... a városi...

Paprika. Változatlan. Legfinomabb paprika 100 kilogramm 78.- forint...

Tarhonya. Változatlan. Legfinomabb tojásos 100 kilogramm 21.- forint...

Gyökény. Változatlan. Finom, sürt gyökény 100 darab 28.- forint...

Gabona-árak. Szeged, augusztus 9. (Az Egyetértés tudósítása.) Buza 8.20-8.30...

Szerkesztői üzenetek. Képzőművészek. Lehetetlen eltagadni a dolgot...

Napirend 1899. augusztus 10. Napár: Csütörtök, augusztus 10. Róm. kath. Lőrcine...

Technológiai iparműzeum nyitva d. e. 9 óráig. Akadémiai könyvtár zárva. Múzeum nyitva zárva.

II. Művészetek. Magyar képzőművészek. Magyar képzőművészek. Magyar képzőművészek.

III. Különféle termények. Buza, Rozs, Árpa, Kétszemes, Zab, Tengeri, Repce.

IV. Hozzájárulások. Pénz, Ár, Határidő.

FELELŐS SZERKESZTŐ: Dienes Márton. Tulajdonos és kiadó: Egyetértés Hírlapkiadó, Irod. és Nyomda-Részv. társaság.

KIVONAT A HIV. LAP AUG. 9. SZÁMÁBÓL. Arveresek a fővárosban. Schenk János 949 ft-ra becs. ingós...

NAPIREND 1899. AUGUSZTUS 10. Napár: Csütörtök, augusztus 10. Róm. kath. Lőrcine...

TECHNOLÓGIAI IPARMŰZEM NYITVA D. E. 9 ÓRÁIG. AKADÉMIAI KÖNYVTÁR ZÁRVA.

II. MŰVÉSZETEK. Magyar képzőművészek. Magyar képzőművészek. Magyar képzőművészek.

III. KÜLÖNFÉLE TERMÉNYEK. Buza, Rozs, Árpa, Kétszemes, Zab, Tengeri, Repce.

IV. HOZZÁJÁRULÁSOK. Pénz, Ár, Határidő.

V. ÉRTÉKTŐZSÉ. Államadosság, Magyar államadosság, Magyar államadosság.

VI. ÉRTÉKTŐZSÉ. Államadosság, Magyar államadosság, Magyar államadosság.

VII. ÉRTÉKTŐZSÉ. Államadosság, Magyar államadosság, Magyar államadosság.

SOMOSY MÚLATO (Nagymező-utca) 36519 ALBRECHT FERENCZ bérle. Uj villanyberendezés, renoválás és átalakítás miatt a Múlató zárva marad.

IDEGENEK NEVSORA. Helyszíni előadások. Magyar Képzőművészek. Magyar Képzőművészek.

SZÍNHÁZ ÉS MŰLATSÁGOK. M. KIR. OPERAHÁZ. MAGYAR SZÍNHÁZ. VIG-SZÍNHÁZ.

BUDAI SZÍNHÁZ. KISFALUDY SZÍNHÁZ. DREYFUS. Sula mih.

THE ENGLISH BAR. Budapest látványossága. II. Kossuth Lajos-utca 14-16. sz.

HUNGARIA Ma este a teretben. Berkes Béla SZÁLLODA.

Prognózis: Elnék északi szelekkel a hőmérséklet további süllyedése és helyenként még eső várható.

Arvavárja 52.4 +14.4 E 1 15 23 14. Selmezbánya 51.1 +15.4 E 1 15 23 17.

VIZÁLLÁS, 1899. aug. 9-én. Schárding +195 > 12. Kiszólt... + 60 < 6. Menevári... + 42 < 2.

Időjárás. A legújabb minimum Magyarország fel került s bő, zivataros esőket hozva...

Elhatalosított névsora 1899. augusztus 9-én. Kautner S. 62. d. Jászai Mari.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése 1899. augusztus 9.

A) ÁRTÖZSÉ. I. Gabonák. Buza, Rozs, Árpa, Kétszemes, Zab, Tengeri, Repce.

II. Értéktőzsde. Államadosság, Magyar államadosság, Magyar államadosság.

III. Különféle termények. Buza, Rozs, Árpa, Kétszemes, Zab, Tengeri, Repce.

IV. Hozzájárulások. Pénz, Ár, Határidő.

V. Értéktőzsde. Államadosság, Magyar államadosság, Magyar államadosság.

VI. Értéktőzsde. Államadosság, Magyar államadosság, Magyar államadosság.

VII. Értéktőzsde. Államadosság, Magyar államadosság, Magyar államadosság.

VIII. Értéktőzsde. Államadosság, Magyar államadosság, Magyar államadosság.

Ezen hirdetés rovataiban minden szöveg egyszerű beiktatása közérdekű... TELEFON 6354.

KIS HIRDETÉSEK

Minden hirdetés felvételéhez ad a kiadóhivatal nyitvatartás... TELEFON 6354.

Kis hirdetések
Ezen hirdetés rovataiban minden szöveg egyszerű beiktatása közérdekű... BREUER NÓVÉREK, BURGER VILMOSNÉ, DENTSCHE JULIA, NEMESKÉK A., TOLDI LAJOS.

30 éves
Egy úri ház, két külön lakással... ELADÁS, PÉNZ-SZEKRENYEK, ÚJ TALÁLMÁNYAINK.

Eladó ház Újpesten.
Egy úri ház, két külön lakással... ALKALMAZÁST KERES, OKLEVELES GÉPÉSZ, FIATAL HÁZASPÁR.

Alkalmazást nyer.
A pécsi polgári főiskola... FRISS VÉR, RUSZSICS ISTVÁN.

Fürdő kádak,
jégszekrények
Nagy vagyont
szerezhet az ország bármely helyén lakó férfi vagy nő...

4 1/2 k° Kávé
Cuba kávé... MOCCA KÁVÉ... JÁVA KÁVÉ... GYÖNGY KÁVÉ... BELÁK ISTVÁN.

Bárminő
szákok elismert legkínobb minőségben... HÁZASSÁG-KÉPESÉGI.

Egyéves önkénteseket
BÜCHLER és RAUSNITZ
Budapest, V. ker., Nádor-utca 19.

Magyar üvegbiztosító-társaság
Budapest, Váci-körút 31. sz.

Heim-féle Meidinger-kályhák.
A feltaláló Dr. Meidinger tanár által kizárólag jogosított.

500-1000 forint
esetleg még több jutalmat adok annak, aki egy fiatal, ügyes...

Kwizda tej
Kornelburg
márka téppap.

Magyar királyi államvasutak.
Hirdetmény.
(Legelőcsőbb utazás Bécs és Fiume között...)

Budapest legnagyobb földszinti helyisége
vendéglő, kávéház, vagy nagy bankbetét elzárására...

f. év november 1-je kiadó.
Ugyanakkor kisebb üzletelések, s a legnagyobb kényelemmel...

KRISTALY
Heim-féle Meidinger-kályhák
PARKOK KERTEK ALAKÍTÁSA

Friedrich Bruno Andrius's Sohne
vas, acélmű és drót-ipar.

Magyar királyi államvasutak
Pályázati hirdetmény.

Specialista
szemkörnyékben
Ez és kir. osztrák-magyar és belga kir. szabadalmi...

Lampel Róbert
(Wodianer F. és Fia)
Könyvkereskedésben

Petőfi Sándor
összes költeményei, eredeti kéziratok és kiadások alapján megjavított új népies kiadás...

Heim-féle Meidinger-kályhák
PARKOK KERTEK ALAKÍTÁSA

Magyar királyi államvasutak
Pályázati hirdetmény.

Magyar királyi államvasutak
Pályázati hirdetmény.

Magyar királyi államvasutak
Pályázati hirdetmény.

Magyar királyi államvasutak
Pályázati hirdetmény.

Magyar királyi államvasutak
Pályázati hirdetmény.

CHOCOLAT MENIER
Legnagyobb gyár a világon. 34765
Napi eladás 50.000 kilo.

Bikszádi
árslappal és ismertető könyvcsekkel

Bikszádi
ásványvizet
mely egyedül a maga nemében, több-hírvetve egyetlen...

Kaiserbad
Rosenheim
A Kőbányai Királysórfőző
GÓLIÁT MALÁTASÖRE

Sztojka
árslappal és ismertető könyvcsekkel

Sztojka
árslappal és ismertető könyvcsekkel

EZREKRE
Ingyenes lakás-közvetítő iroda

Császári és királyi 7-ik hadtesti hadbiztoság.
4379/1899. számhoz.

Gabona-bevásárlási figyelmeztetés.
A cs. és kir. 7. hadtest hadbiztosága kereskedelmi szokvány szerint...

Table with columns: Beszállítási idő, A cs. és kir. élelmezési raktár szükséglete, Temesvárott, Nagyváradon, Szegeden, Buza, rozs, zab, méter mázsá.

Össz-szükséglet:
Buza 3240 méter mázsá.
Rozs vagy kétszeres 9364
Zab 23680

A beszállításnak díjmentesen a fenti élelmezési (fiók) raktárhoz kell történnie, a hol az átvétel is eszközöltetni fog.
Egyébiránt érdekelt felek az e hó folyamán több lapban megjelent, valamint a 7. hadtest területén levő városi főkapitányi hivatalok, gazdasági egyletek, kereskedelmi és iparkamarák, valamint a fenti cs. és kir. katonai élelmezési raktárak által kizárólagos részletes gabona-bevásárlási hirdetményre és fenti nevezett katonai élelmezési raktáraknak betekinthető és meg is vásárolható, Temesvárott augusztus 10-1-éről keltezett szokvány-füzetre figyelmeztetnek.

1899. F. SZERKE... Hát mé... Götterha... Fújta... Katonab... Könyve... Minden... S egy... Kossuth... Isten!... Nincsen... Hentzi... Térdel... Az a... Oltárk... Mért... Kossuth... Hát me... Császár... Lájtató... Pattog... Magyar... Mért... Verd... Kossuth... Vagy... A talpa... Alszik... Jó pu... Nem is... Nagy... Temet... Kossuth... Kossu... elnöke... az ország... lami inter... hoz a Hen... igazán sze... hoz, a mel... magasztos... maradt. A... jogát Kos... párt más... nem bizony... közás kife... nák is igé... bály egy i... tart. És... paktum s... láció meg... ellenzéki... interpellá... ban néhár... len keller... ember füle... tás harang... Legyen... tiltakozás... paktumba... essék vala... lehült fel... itálá lesz... jobb egész... a nemzet... zalmasabb... pesti hely... tatják Her... kal együtt... magyar he... zetében is... nek, a ne... legdrágá... Odaviszik... léke elé... tisztelni... zsoldosát... gáit rende... tessék me... az undok... nemzeti le... idegét, ne... nek rája... gyűlölet... a onvéd... önmagada...